

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/78/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7515892371
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Evžen Kelij
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7515892371.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Evžena Kelija a členov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Zoltána Szalaya, v trestnej veci obžalovaného L. P. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí dňa 17. januára 2017 v Košiciach o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 27.4.2016, sp.zn. OT/100/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného L. P..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie (ďalej len „prvostupňový súd“) zo dňa 27.4.2016, sp.zn. OT/100/2015 bol obžalovaný L. P. uznaný vinným pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona (ďalej len „Tr.zák.“) v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr.zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výroku uvedeného rozsudku.

Bol mu za to uložený podľa § 348 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr.zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr.zák., s použitím § 37 písm. h), písm. m) Tr.zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne, bol mu uložený podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr.zák. trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel každého druhu v trvaní 5 rokov a 1 mesiac. Napokon, podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len „Tr.por.“) bol poškodený L. U. s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku podal odvolanie obžalovaný L. P. (ďalej len „odvolateľ“). Z obsahu písomného odôvodnenia podaného opravného prostriedku vyplýva, že odvolanie smeruje ako proti výroku o vine, tak i proti výroku o treste.

Úvodom namieta výšku trestu, ktorá je podľa neho vzhľadom na závažnosť konania vysoká. Je zamestnaný a stará sa o dcéru svojej priateľky už od jej narodenia. Namieta, že prvostupňový súd nedostatočne prešetril a nesprávne vyhodnotil výpovede príslušníkov OO PZ Jasov vo vzťahu k vykonaniu dychovej skúšky, nakoľko nebral do úvahy výpovede všetkých svedkov, ktorí vypovedali, že privolaná policajná hliadka „mu dychovú skúšku nedala“, čo bolo potvrdené i prehratím zvukového záznamu. Zo záznamu vyplýva, že ako príslušník OO PZ Jasov, tak i príslušník Dopravného inšpektorátu Košice uviedli nesprávne, že sa odmietol podrobiť dychovej skúške, ktoré ich tvrdenie vyvrátili predvolaní svedkovia. Žiada, aby odvolací súd prehodnotil napadnutý rozsudok, najmä vo vzťahu k výmere trestu a uložil mu peňažný trest, podmienečný trest a trest zákazu viesť motorové vozidlá.

Prokurátor, ako i poškodení nevyužili svoje oprávnenie v zmysle § 314 Tr.por. a k podanému odvolaniu nepodali vyjadrenie.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti odvolateľa postupom v zhode s § 293 ods. 5 Tr.por. a v neprítomnosti poškodených L. U. a L. Y. - W. v súlade s § 294 ods. 1, ods. 2 Tr.por.

Prokurátor v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí navrhol - poukazujúc na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia - odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“ - § 315 Tr.por.) skôr, než začal plniť svoju preskúmavaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zisťoval, či odvolanie je prípustné, či bolo podané včas a oprávnenou osobou a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania, avšak z obsahu spisového materiálu zistil, že odvolanie je prípustné (§ 315 ods.1 Tr.por.), bolo podané včas - v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento opravný prostriedok podať (§ 309 ods.1 Tr.por.), oprávnenou osobou (§ 307 ods.1, ods.2 Tr.por.) a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania.

Odvolací súd - pretože nezamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a nezrušil rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por. - pri rozhodovaní o odvolaní odvolateľa postupoval v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr.por. a preskúmal tak zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané neprihliadol, nakoľko by neodôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia - vyjadrujúceho revízny princíp - odvolací súd preskúmava len tie výroky, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako i správnosť postupu konania, predchádzajúceho napadnutému výroku rozsudku, s výnimkou, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku - dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods.1 Tr.por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstaráť dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Preskúmaním obsahu napadnutého rozhodnutia ako i obsahu podaného opravného prostriedku a obsahu spisového materiálu, odvolací súd zistil nasledovné.

V spisovom materiály, konkrétne obsahom zápisnice o hlavnom pojednávaní je záznam, že odvolateľ na hlavnom pojednávaní dňa 18.1.2016 (viď č. I. 83 - 84 spisu) - po poučení v zmysle § 257 ods.1 Tr. por. o možnosti urobiť vyhlásenie - uviedol, že „... priznávam skutočnosť, že som riadil motorové vozidlo, z toho trestného činu som vinný, ale popieram skutočnosť, že by som bol odmietol dychovú skúšku, ...“

Intervenujúci prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného, že je vinný z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, obdobne tak poškodený L. U.. Naopak, poškodená L. Y. - W. navrhla neprijať vyhlásenie obžalovaného, že je vinný z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia.

Následne, odvolateľ pri odpovediach na otázky prvostupňového súdu podľa § 333 ods.3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Tr. por. odpovedal vo všetkých prípadoch „áno“, teda aj na otázku podľa § 333 ods.3 písm. h) Tr.por., či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok.

Prvostupňový súd po tomto vyhlásení odvolateľa postupoval podľa ustanovenia § 257 ods.6 Tr.por. a zistil stanovisko intervenujúceho prokurátora, ktorý navrhol prijať vyhlásenie odvolateľa, tak ako aj poškodený L. U., poškodená L. Y. - W. sa nevyjadrila. Prvostupňový súd uznesením podľa § 257 ods.7, ods.8 Tr. por. prijal vyhlásenie odvolateľa, že je vinný zo skutku obžalobou kvalifikovaného ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr.zák. a v ďalšom konaní vykoná dokazovanie len ohľadom skutočností dôležitých pre rozhodnutie o druhom trestnom čine kladenému odvolateľovi za vinu, o treste a o škode.

Ak už, tieto výroky mali byť vyhlásené dvoma samostatnými uzneseniami - podľa § 257 ods.7 Tr.por. a § 257 ods.8 Tr. por. - s uvedením poučenia o opravnom prostriedku (proti uzneseniu súdu podľa odsekov 7 a 8 citovaného ustanovenia nie je prípustná sťažnosť - § 185 ods.2 Tr.por.).

V prejednávanej veci však neboli splnené podmienky pre predmetný postup, nakoľko vyjadrenie odvolateľa o vine nie je jednoznačné, je len o priznaní časti skutku týkajúci sa určitej právnej kvalifikácie, i keď na otázku podľa § 333 ods.3 písm. h) Tr.por., či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok odpovedal kladne.

Prokurátor okresnej prokuratúry podal na odvolateľa obžalobu pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr.zák., ktorých prečinov sa mal dopustiť v jednočinnom súbehu.

Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd nemal prijať vyhlásenie odvolateľa, nakoľko nebolo celkom jednoznačné - a to už aj s prihliadnutím na podaný odpor proti vydanému trestnému rozkazu predchádzajúcemu hlavnému pojednávaniu - a nemožno prijať vyhlásenie k časti právnej kvalifikácie, ako vyplýva z obsahu vyššie uvedeného uznesenia.

Prvostupňový súd potom vykonal dokazovanie, a to výsluchom odvolateľa, výsluchom poškodených svedkov L. U., L. Y. - W., svedkov V. U., L. B., U. W. a L. Č., prehratím zvukového záznamu a prečítaním listinných dôkazov, z ktorých dôkazov po ich vykonaní vyplynulo ako došlo k žalovanému skutku.

Tým, že vykonal listinný dôkaz spisom Okresného súdu Košice - okolie, sp.zn. OT/120/2014 a listinami z neho, vykonal prakticky dokazovanie v potrebnom rozsahu ku prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr.zák.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku - v súlade s ustanoveniami § 165 ods. 1, § 167 a § 168 ods. 1 Tr.por. - riadne, logicky vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia pri rozhodovaní oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tak jednotlivo, ako i vo vzájomných súvislostiach.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že prvostupňový súd vo veci vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy pre náležité zistenie skutkového stavu - v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto i správne vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por.

Odvolací súd považuje za potrebné zvýrazniť - v zhode so závermi prvostupňového súdu, že vykonaným dokazovaním bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa odvolateľ dopustil žalovaného skutku, ktorý sa stal tak, ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia prvostupňového súdu. Vo vzťahu k odvolacím námietkam odvolateľa považuje odvolací súd za potrebné zvýrazniť, že tvrdenia odvolateľa, ktoré tvoria podstatnú časť jeho obrany sú tvrdenia obštrukčného charakteru a sú pochopiteľne motivované snahou vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za spáchanie žalovaného skutku a tým i uloženiu trestu.

Je potrebné skonštatovať, že bez akýchkoľvek pochybností bolo preukázané - jednak výpoveďami svedkov, jednak zvukovým záznamom - že to bol odvolateľ, ktorý sa odmietol po dopravnej nehode podrobiť dychovej skúške na alkohol v krvi.

Prvostupňový súd zistené skutkové zistenia pri právnych úvahách - pri právnej kvalifikácii skutku - správne podriadil pod príslušné ustanovenia zákona, a preto odvolací súd nezistil žiadne pochybenia pri právnej kvalifikácii žalovaného skutku.

Obdobne, správny je i výrok o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu, nakoľko pri jeho ukladaní prvostupňový súd postupoval v súlade s ustanovením § 34 a nasl. a pri určení druhu trestu a jeho výmery prihliadol správne a to najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, i na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, vrátane zaistenia účelu trestu tak z hľadiska individuálnej, ale i generálnej prevencie.

Medzi odvolacie námietky odvolateľa - smerujúce proti výroku o treste - je námietka o uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody s tým, že podľa jeho názoru by postačovalo uloženie podmienečného trestu odňatia slobody, peňažného trestu a trestu zákazu činnosti.

Odvolací súd v tejto súvislosti musí konštatovať, že pri poslednom predchádzajúcom odsúdení Okresným súdom Košice - okolie - a to rozsudkom zo dňa 15.12.2014. sp.zn. OT/120/2014 bol uložený odvolateľovi peňažný trest vo výmere 400,- € (vykonaný dňa 28.5.2015), ako i trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel každého druhu v trvaní 2 rokov (skončil dňa 8.1.2016), ktorý trest - z pohľadu spáchania žalovaného skutku - nemal dostatočný výchovný a prevýchovný účinok na odvolateľa. Navyiac, sa skutku dopustil v skúšobnej dobe podmienečného prepustenia vo veci Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 6Pp/65/2009, z výkonu ktorého bol podmienečne prepustený - trest vykonával pre závažný úmyselný trestný čin podľa § 219 ods. 1, ods. 2, § 234 ods. 1 zák.č.140/1961 Zb. v znení noviel - dňa 29.1.2010 a skúšobná doba v trvaní 7 rokov uplynie dňa 27.1.2017.

Obdobne, odvolací súd nezistil pochybenie, pokiaľ prvostupňový súd zaradil odvolateľa v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko odvolateľ v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody uložený mu za úmyselný trestný čin.

Taktiež je v súlade s účelom trestu uloženie trestu zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel všetkého druhu - podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr.zák. - v hornej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby, nakoľko odvolateľ už bol odsúdený za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.1 Tr.zák., ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku.

Napokon, i rozhodnutie prvostupňového súdu o uplatnenom nároku na náhradu spôsobenej škody poškodenému L. U. je v súlade s predmetným zákonným ustanovením § 288 ods. 1 Tr.por., nakoľko poškodený i keď uplatnil nárok na náhradu škody, tento však v uplatnenej výške v rámci adhézneho konania žiadnym dôkazom nepreukázal, preto súd nemal dôkaz, o ktorý by mohol oprieť výrok o náhrade škody čo do spôsobenej výšky.

Na základe vyššie uvedených skutočností preto krajský súd ako odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok okresného súdu ako súdu prvého stupňa je vecne správny a spravodlivý vo všetkých jeho výrokoch, zodpovedá vykonanému dokazovaniu a na základe tohto zisteného skutkového stavu vyplýva z neho jednoznačný záver nevzbudzujúci dôvodné pochybnosti, že žalovaný skutok spáchal odvolateľ - obžalovaný L. P. zisteným spôsobom i z preukázaného motívu, a preto postupom v zmysle § 319 Tr.por. jeho odvolanie zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti uzneseniu sťažnosť nie je prípustná (§ 185 ods. 2 Tr. por.).